

Урежда
редакционен
комитетъ

Абонаментъ 150 лев
за странство 300 лев
Прематъ се обя-
влява —

ПРОБУДА

Отговорен
редакторъ
Н. Атанасовъ
Редакция и Адми-
нистрация Печат.
„ПРОГРЕСУЛЪ“
— СИЛИСТРА —
Redacția și Adminis-
tr. „Progresul“
Siliștră

„PROBUDA“ | Седмичен вестникъ за политика и обществени знания | Ziar Săptămânal

„САМО НАШЕТО ЕВТИНО!!“

Че има криза, това всички го чувствуват. Но че тя е непоносима за земеделското население, това не всички знаят и малцина виждат.

Ако бяха спазвали едновременно цените на всички произведения — земеделски и индустриални — положението на земеделското население все още не би било така тежко. Но сега се създаде едно положение, което поставя външната зависимост на населението. Цените на всички земеделски произведения спаднаха далеч под тяхната коствена цена, а външното време цените на всички индустриални произведения стонят твърдо на равнището, което нима преди години, когато и земеделските произведения се продаваха на цени петорно по високи. Ето това постави външната зависимост на едно безизходно положение земеделското население.

Това тежко положение на земеделското население се използва по един скандален начин от някои заинтересовани хора. Като плашат земеделското население с кризата, ги вземат на безценница, онова, което селянина е отделил от гърлото си и докара до пазаря от 30—40 километра разстояние. Пришеден да продаде на немислим ниска цена своето производство, без да може да купи и най-необходимите му произведения на индустрията, той се връща външето с болка въ душата, отчаян и озлобен. Селянина схваща, че има криза, но той схваща, че наред с кризата има и грабеж и неизменно повтаря: „добре, нашето евтино, но защо не е и другото евтино“ и въ този негов упрек има и правда, и мъдрост.

Това положение трябва да предизвика намислата и на държавата, въ всички фактори, които вземат участие въ уредбата на живота, като надникна въ отблизо въ ония индустриални предприятия, които имат основата си въ земеделието, и определят цените на произведенията им, които да бъдат въ съ-

ответствие съ цените на земеделските произведения. Един примър: миналата година слънчогледовото семе се купуваше 6—7 лев килограма, а тази година същото семе се купува 3—4 лев. Намалила се е цената на семето почти на половина, естествено е да се очаква намаление и цената на маслото въ същата пропорция. Нищо подобно! Цената се е запазила, дори въ някои случаи има тенденция да се увеличи. Ето един случай, когато се минава границата на поносимото и за смътка на мизерното съществуване на селянина да се трупат богатства. Всичко това съ право предизвиква негодуването и възмущението на селянина производител и на всички честни мислящи хора.

Много бройното селско население е незащитено. Наистина, за улеснение на неговия поминък и въ защита интересите му, има създадени и земеделска камара, и окръжна постоянна комисия, но те днес съвсем скоро една тежест за земеделското население, отколкото негов ръководител и защитник. Дейелността на тези учреждения при

тежката криза, която преживява земеделското население, звучи като тежка ирония надъ съдбата му.

Държавата, която се опира най-зависоко външната зависимост на населението, която получава най-сигурни данъци от него, трябва да го защити. Жизнените интереси на държавата налагат това. Доходите на това население съведени до нищотност, а то плаща най-големи данъци въ сравнение съ другите стопански съсловия и свободни професии.

Въ днешните тежки времена, когато всички трябва съзнателно да намалят приходите си и съ общи усилия да се излезе от тежкото положение, въ което тъне цял народът, не бива да се ограбва земеделското население и да се озлобява. Неговото положение е непоносимо. То трудно посреща задължения и данъчни тежести, и тъне въ мизерия, която може да му подскаже по други методи на борба за подобрене на положението си. Повече разум и справедливост трябва да се вложат въ всяко начинание, което цели да подпомогне земеделското население.

ДЪРЖАВНИЯТЪ ДЪЛГЪ

Въ бюджета-проекта за 1931 година, службата за държавни дългове фигурира съ 6 милиарда и 670 милиона, срещу 6 милиарда и 251 милиона за 1930 год. Изглежда обаче, че след влягане на бюджета откритите кредити за държавни дългове съ били намалени съ 220 милиона, сума, която представлява фондъ за откупуване частни железнопътни линии. Въ крагга цифра държавния дългъ погълща от държавния бюджет около 6 милиарда и 500 милиона, т. е. приблизително 18 на сто (при един бюджет от 36 милиарда).

От това положение изхождат един, за да се достигне до заключението, че въ сравнение съ много други държави Романия има

твърде малък държавен дълг. И наистина, държави съ държавни дългове, които представляват до 50 на сто от бюджета, има достатъчно. Само че е грешка да се съпоставят дълговете по държавни дългове съ цифрата на бюджета.

Два съ главните елемента, които определят полския или потенциален характер на задълженията: целта, за която е употребен заемат капиталът, и източникът, който заема той въ баланса на чуждестранните изплащания.

Въ случая за Франция, напр., цялото държавно дълг погълща годишно около 48 на сто от бюджета, народното стопанство не чув-

ствува особено тежко това задължение; въ всеки случай по-малко от романското, задължено само съ 18 на сто от държавния бюджет. Защото повечето от 20 милиарда франка плащани годишно от бюджета, се връщат на народното стопанство, което е доставило почти цял капитал за държавата. Външният държавен дълг на Франция, представляващ международните задължения, е напълно покрит от военните отчисления, които получава. Даме и н остава значителна сума за изплащане вътрешните задължения.

При подобни условия товарите на държавния дълг е само привиден: въ същност той съставя една система на оползотворение на националния капитал, по-голямата част от заема е употребен въ продуктивни предприятия, изправени от държавата за обща полза.

Съвсем друго е положението на държавния дълг на Романия. От 6 милиарда и 500 милиона, колкото е анунтета (годишната вноска), повече от 5 милиарда отиват задъ граница. Понеже сумите, които приемат като военно обещателство, не съ освен около 1 милиард, остатък от 4 и половина милиарда съставя грамадно бреме за нашия анемичен платежен баланс. А това, което прави държавния ни дълг да бъде особено тежък, е фактът, че той въ по-голямата си част представлява ликвидирани на непродуктивни разходи. Какво използва народното стопанство от покупките направени съ скровищните бонове, които се преобразува въ един дълг от 37 милиона лири стерлинги и за които ликвидира се плаща 1 милиард и половина годишно? Или какво използва държавата от 7-тих милиарда откъснати от стабилизационния заем за откупуване съществения портфейл и за покриване на бюджетните дефицити?

Същото питане може се постави за

(Следва въ 2-ра страница)

Революцията въ Испания

Тя избухна преди 10 дни, неочаквано, за правителството и имаше за послъ унищожение на кралската власт и обявяване на Испания за република.

За да се претвори правителство събитията трябва да се има предъ видъ следното: Испания, поради своето положение върху земята, дълбоко, би трябвало да бъде цъфтуша страна съ богато, околно население, а не това, което е въ действителност, изоставана наизвън отъ другитъ европейски държави въ всичко отъ отношение, лишени и бедности въ широкитъ народни маси. Една отъ най старитъ европейски държави, която преди хилядолетие е служила за разсадникъ на култура, не е могла да се отарси отъ миналото и да заживее съ новината на новото време.

Два с главнитъ фактори, които сж спъвали развитието на Испания: Строгия католицизмъ и ед-

Продължение отъ 1 страница по-голямата частъ отъ задълженията, постъ отъ държавата отъ войната пасамъ.

Погледнато отъ това гледище, държавниятъ дългъ на Републиката съставя едно задължение твърде тежко и следователно нищо не би оправдало натоварването му съ непроизводителни консумативни заеми.

Истинъ новъ апелъ на държавата къмъ частния капиталъ, мѣстѣ или чуждъ, не може да се оправдае, освенъ ако слуамъ за подигане на народнитъ доходи чрезъ продуктивни предназначения.

J. B. F.

(Отъ в. Advantur № 14414)

рото, чомойско земевладение. Тя държати въ почивание народната маса и не ѝ давати възможностъ да се оприми. Духовенството отъ време с дѣлаво властита съ краля, нѣщо повече, било е време, когато папската властъ е стояла надъ кралската. И днесъ е нѣщо като дѣлава въ държавата Испания е страната на най-многого свещеници, калуѣри и манастири. Духовенството упражнява своето влияние въ всѣки области на стопанския животъ, като се противопоставя срещу развитието и усвояването на съвременнитъ демократични принципи. Образованието, доколкото го има, е въ ръцетъ имъ, то е най-мощното нѣмъ средство. Задължителността на народното образование е само желание Испания е страна на голяма неграмотност. Индустрията, която напоследък се заселва, е въ ръцетъ на чужденци. Населението е бедно. Благоустройство на условията, при които се е развивала, то е станало по характеръ апатично, не обича труда, безгрижно е и малко обича да се замисли за бъдещето. Обича уаселения и зрелищата. И градски, и селски общини харчатъ грамадни средства за тѣхъ, вмѣсто за народоползени нѣща.

Отъ 1865 год. Испания е въ непрестанни граждански войни и промѣни на нѣколко пати своята политическа уредба. Тя изпитва нѣколко диктатури, бѣ известно време и република, за да се върне пакъ къмъ монархичната форма на управление. Кралятъ сподѣля законодателната властъ съ кортеситъ, сенатъ и камара.

Въ всички тѣзи промѣни на политическата форма на управление, най-голямо участие сж вземали во-

снитъ, военни диктатори до сега сж били само военни.

Напоследък дълги години Испания бѣ подъ жестокия реѣмъ пакъ на диктатурата уораживава отъ Примо де Ривера. Следъ като унищожилъ всички политически свободи, следъ като разорилъ народното стопанство и докаралъ обезценение на монетата ѝ, той напусналъ доброволно властита.

Новото правителство, обаче, начело съ краля не мислѣхъ да се върнатъ къмъ парламентарния животъ и върнатъ политическитъ права. Минала месецъ, даваше се видъ че конституцията ще бъде възстановена, обаче на дѣло диктатурата продължаваше въ по друга форма. Всичко това даде обилна почва за агитации въ полза на републиката. Преди 10 дни въ крепостта Яка избухна революцията, която иска унищожение на монархията и прогласяване република. Революцията бързо се разпространява въ околнитъ северни градове, които сж били готови и чакали само уреченото време. Характерното е, че водителитъ на движението и сега сж пакъ военитъ—авиатори—и протласиването на републиканския реѣмъ се обявява отъ войската. Революционеритъ авиатори бърже връсватъ възвания въ цѣлата държава и канятъ населението да ги подкрепи. Работничеството на повечето мѣста обявява стачка въ подкрепа на движението.

Правителството взема бързи мѣрки, изпраща силни отряди срещу разбуитувалитъ се войски и, споредъ съобщенията отъ Мадридъ, революцията е потушена и ръководителитъ и организатори офицери авиатори избѣгали въ Португалия.

Революционното движение е потушено, обаче не и революцията въ

мислѣта. Диктаторския реѣмъ губи своитъ привърженици, а покрай това и кралската властъ, която го подкрепя, въ полза на широко демократическитъ принципи. Още не изгладявала стрѣлата на оржлѣната пратени срещу революционеритъ, и видни политически лица и държавници се изказватъ за свикването на кортеситъ.

По преброяването

На 28 т. м. ще се извърши общо преброяване на населението и сградитъ въ цѣлата страна. Това държавата прави периодически за задоволяване една нужда, да знае броя на населението и сградитъ, които го обслужватъ. Това преброяване другаде се простира и върху живия и мъртвъ инвентаръ на всѣко стопанство, но въ насъ ще се произведе само надъ хора и сгради.

Назначени сж преброятели, опредѣлени сж райони за всѣки преброятелъ, пратени сж формуляри и на уречения денъ и часъ едновременно ще извършатъ преброяването. Онова, което насъ интересува въ това преброяване е да бъде върно отбѣлявана националната принадлежностъ на всѣки стопанинъ и неговото семейство. Нашия интересъ произхожда отъ това, че има стремение съ подданството да се покрива и националността. При това като се изкрили българското име, като му се препише едно ромѣско окончание и поромѣчането на българитъ готово. Този начинъ на поромѣчане ставя и сега въ общинитъ. Въ много общини въ списъци и минѣ българскитъ имена сж получали ромѣски окончания и мнозина отъ слушателитъ—ромѣнци, сѣбѣтатъ, че съ това сж принесли ценни услуги нацията си. Това никой не иска

Странниѣръ

Изъ „Младежко Чтиво“

КОЛЕДНО РАЗКАЗЧЕ

Кервалъ бѣ спрѣлъ да почине на една височина източна отъ стария египетски градъ Хелиополисъ. Много народъ се бѣ събралъ тамъ—все евреи. На камили и магара бѣха нѣмнали цѣлата пустиня отъ Палестина чакъ до тукъ—сащата пустиня, презъ която Израилевитъ синове избѣгаха едно време—хиляди години преди това...

Въ нѣчерния мракъ, при слаба свѣтлина на полумесеца, се забелязваха стотици огньове въ лагери, а около тѣхъ насядали жени съ малки сѣ дѣцѣта. Малкѣ сѣ носѣха вода.

Пустинята току-речи още никогатъ преди това не бѣ имѣвала толкова много деца. Настана време да ги

прибератъ за сѣмъ: заприлича на една голяма детска стая.

Вече бѣла ги нѣмнали много малки тѣла се притиснаха до майчината си грѣбъ; единъ по единъ вковетъ замѣкнаха, и въ полето се възцари нощна тишина.

Смоковница издигаше клонетъ си нагоре, а подъ нея седнали жени кърмѣше малката си ромѣ; изправенъ до тѣхъ стоеше малъ—евреинъ; той се вѣдѣл, какъ сѣ пълни шени прещитъ и го сло, и закрача на магараго си. Повдигна се следъ това, вѣзвѣща се горе на върха на височината и устреми погледъ на северъ.

Чужденецъ единъ, ако се свида по дрехитъ му—римлянинъ, мина

наблизо, втреничи очи къмъ жената съ детето и нѣщо пошепна.

Евреинътъ, обезпокоенъ и за да отвлѣче вниманието му отъ жената, ползе разговоръ съ него:

„Какъ и, джѣнече, хей тамъ—на западъ, не е ли това тамъ градътъ на слѣзцето?“

—Тяко нѣго виждашъ, отговори римлянинътъ.

„Значи това е Бетъ-Семесъ?“

—Да, Хелиополисъ—изворъ на грѣцката и римската мъдростъ; самъ Платонъ е живѣлъ тамъ...

„А вижда ли се отъ тукъ и Леонтополисъ?“

—Хе, тамъ, погледни на северозападъ, само на две миля отъ тукъ ето тамъ старѣтѣ амбеститъ стени на храма му.

„Да, да, виждамъ, виждамъ, значи, страната Гокитъ, въ която е

идвалъ нашитъ баща Аврамъ, въ която се бѣ паднала на Якова“, казва евреинътъ, обръщайки се къмъ жената си, която кимна леко съ главата.

Следъ това отправи нови думи къмъ римлянина:

„Израилъ напусна едно време Египетъ и избѣга въ Хаанъ—обитаваната земя. Настава обаче новъ вавилонско робство и частъ отъ Израила пакъ се върна и тукъ сж засели. Ти знаешъ всичко това, нали?“

—Знамъ, горе-долу. А сега израилѣнитъ тукъ сж вече много хиляди; построили сж си и собственъ храмъ—сѣ онзи, който се вижда тамъ, въ далечината. А ти знаешъ ли това?“

„Да, струва ми се. А сега всѣко това и тази страна римски ли сж?“

—Всичко е римско.

„Да, да, всичко сега е римско“

отъ тѣзи служители, тѣ го вършатъ по свой начинъ и не само никому не услужаватъ, но съ измисленото си усърдие вписватъ смутъ въ срѣдата на мѣстнитѣ хора и заблуда въ ония, които по името ще сѣдѣтъ за етническата принадлежностъ на хората, които населяватъ известна областъ. Ние сме напълно увѣрени, че етническиятъ видъ на нашия край нѣма да се промѣни съ промѣната на имената, както не се е промѣнила националността и на българитѣ отъ Старата Добруджа, които иматъ отдавна напълно ромънски имена, но онова, което е при сѣщо на нацията имъ — езикъ, нрави, обичаи, сѣ запазвали.

Всички сведения, които ще се събератъ при това преброяване ще послужатъ на статистиката, за да

даде вѣренъ образъ за населението, което живѣе въ границитѣ на Румъния. Статистиката се сѣмѣта, като наука, и то най положителна наука, и не търпи никакви преназначавания. Впрочемъ, за интереситѣ на статистиката ще има да се грижатъ други, нашия интересъ се простира само до толкова, до колкото ще трѣбва вѣрно да се означатъ националната принадлежностъ на всички жители на нашия окръгъ. Понеже къмъ имената само на българитѣ се отнасятъ безцеремонно и ги порамъняватъ безъ всѣка нужда, обръщаме вниманието на българското население, да наистин при попълването на формуляритѣ по преброяването да бѣде правилно означена националността му и вѣрно вписано името му

на списването си увѣжда интереситѣ на Българското културно дѣло.

Предъ насъ е отговоръ на откритото ни писмо. Фактически той е всуку друго, но не и отговоръ. Напразно ще търси читателътъ истинитѣ факти! Голитѣ слова и непростойни сѣтити не сѣ и факти. Тѣ говорятъ само за културата на автора имъ и оставатъ за негова сѣмѣтка. Несдържаната злоба, съ която сѣ пропити нѣколкото реда на стария учителъ, е красноречиво доказателство за безсилието му.

Спокойно и безъ копчулки, Г-не учителю, кажете това що сѣмѣтате за право!

Истината не се нуждае отъ големи фрази, тя наставля за факти. Вие не ги посочихте-позволете ни тогава да си останемъ съ убежданието, че клеветата за васъ е мощно сръдство за борба и вие заекте видно мѣсто въ редоветѣ на клеветниците.

Пробуда

Отговорътъ на г-нъ М. Рибаровъ

Г-нъ Редакторе,

Ако не бѣхте присѣдствувещъ въ общото сѣбрание на Българското общество тукъ станало на 7 т. м., предполагихъ бихъ, дори бихъ повѣрвалъ, че сте били погрѣшно осведомени, относно казаното отъ мене въ сѣбранието за вестника ви „Пробуда“ Обстоятелство, което би ми наложило задължението въ случа да се отаова на една покана като оная, която ми се прави чрезъ откритото писмо, печатано въ 42 брой на уважаемия ви вестникъ.

Понеже бѣхте тамъ заедно съ писача на откритото писмо, сѣмѣтамъ това умишлено преназначаване на истината за недобросъвестностъ ваша. А тая недобросъвестностъ проличава и въ статията „Около извънредното сѣбрание на Българското общество“ печатана въ сѣщия брой, където съ цинизъмъ се вулгаризира станалото въ това сѣбрание, предавайки го

въ изопаченъ видъ изпъстрйки го съ непростойни подбиви по адресъ на лица, видимо неприязнени на писачътъ ѝ и, което е и недостоепно, за да не кажа отоварително, поддѣрлятъ се тукъ тамъ изрази, свойствени като на единъ агентъ провокаторъ.

Г-нъ Редакторе, съобщете на тов вашъ сътрудникъ, че не мога въ никой случай да му направя удоволствие, за една вестникарска разпри съ него.

М. П. Рибаровъ

Бележка на редакцията

Г-нъ М. Рибаровъ бѣ длъженъ въ качеството си на честенъ и доблестенъ гражданинъ и членъ на Б. О. ако претендира да е такъвъ, да посочи конкретно една поне статия или единъ фактъ, които биха потвърдили изказаната отъ него на 7 т. м. въ извънредното сѣбрание истина, какво в. „Пробуда“ съчинява

Бюджета на силистренската община

Общинскиятъ съветъ въ заседанието на 20 т. м. е гласувалъ бюджета на общината въ окончателна форма. Онова, което бѣде въ очитѣ е, че този бюджетъ се гласува въ сѣщия видъ, какъвто бѣ миналата година, помислялата и т. н. до като се достигне до ония блаженни времена, когато нѣмаше криза и когато макаръ и да не течеше по улици медъ и масло, но все пакъ работниятъ народъ по лесно преживяваше. И днесъ, при върховното усилие, което прави всѣки трудищъ се гражданинъ да израни семейството си и все пакъ преживява едно полугодно смѣстѣване, общината не направя нищо да улесни живота му.

Общинскиятъ съветъ, който има голѣмото задължение да тури начало за поевтиняване на живота, не стори нищо въ това направление. Той дори не помисли само да премисли, но и да намали въ бюджета на общината ония такси и берии, които правятъ сѣмѣшна и жалка общинската властъ въ лицето на всѣки честенъ мислещъ гражданинъ. Общинскиятъ съветъ въ днешния си видъ е продължение на онова отъ вчера, бѣе грижа за поминѣта на трудищиятъ се народъ и бѣе псма мисль за онова, което ще трѣбва да бѣде утре. За задѣнитъ на това близо бъдеще се съдѣватъ хората, които скоро ще иматъ въ рѣшетѣ си възможността да преустроятъ общината по начинъ, който най добре ще служи на интереситѣ на трудищиятъ се граждани. Да работимъ за това близо бъдеще!

Изъ окръга

С. КАРАДЖААТЪ

Искаме да знаемъ окръжната постоянна-комисия въ сѣдлѣвениятъ си заседания, замисляла ли се е върху издръжката на селскитѣ общини, или ще остави нещастното население да продава и презъ 1931 г. отъ златѣтъ си, за да издържа чиновницитѣ и кметоветѣ на селскитѣ общини? За да се види разликата въ тѣзи селски общини, ще вземемъ за примѣръ бившата Бей-Бунарска община, която се формираше отъ 9 села, а споредъ днешното разпредѣление ѝ се дадохъ още 3 села и получи наименованието централна община, съ назначение да направява другитѣ 13 общини наикинали въ всѣко село на горнята община.

Персоналитъ на тѣзи община се състои отъ единъ кметъ, потаръ, секретаръ и касиеръ, всички тѣзи хора въ тѣзи община получаватъ заплатата едно върху друго по 2500 лей месечно или месечно всичко 10000 лей, а годишно 120000 лей. Другитѣ разноси, освенъ заплатитѣ сѣ най-малко годишно 200000 лей; така, че тѣзи община има единъ раторъ той сигурно не е човѣкъ на мира?

Сбогомъ, сине Израилови! Сега си римски подаяникъ и бѣди доволень отъ спасението, което ти дава Римъ. Друго спасение ние не знаемъ. Римлянитѣ си тръгна, отдадени се и се загуби.

Еврейнитѣ се доблиха и до жена си „Мария“ провизнесе той.

„Посифъ“ отвърна ти — „Тяко! Детето сѣмъ.“

и Сирия, и Хаанаи, и Гърция, и Египетъ . . .

— И Германия, и Галия, и Британия — цѣлнитѣ свѣтъ е тукъ римска властъ, както бѣ предсечено.

„Добре, но ти знаешъ ли, че Богъ пъкъ е предопредѣлилъ на нашия баша Аврамъ, Израилъ да спаси свѣтъ?“

— Чуваъ съмъ това предаване, но азъ сега Римъ държъ и вържетѣ си предопредѣлението . . . А ти отъ Иерусалимъ ли си дошълъ тукъ?

„Презъ пустинитѣ, както всички други, дойдохъ и азъ тукъ; вода съ себе си, жена си и детето си.“

— Детето си, да, виждамъ! . . . А защо сте помъжвали толкова деца съ себе си?

Ужасъ се изрази по лицето на еврейина и той зашѣмъ; но понеже предполагамъ, че римлянитѣ сигу-

рно знае причината, той, като имаше изгледъ на нѣкой благородникъ, реши до му открие цѣлата истина.

„Да разправя, ако не знаешъ. Царъ Иродъ чулъ отъ мжарецитѣ, дошави отъ изтокъ, предсказание, че въ Витлеемъ — въ страната на Юда — ще се роди младенецъ, комуто е предопредѣлено да стане Иудейски царъ. За да не допусне да се сблъдне предсказанието и за да предупреди възможнитѣ опасности отъ това, Иродъ налага заповѣдъ да се избиятъ всички младенци, родени въ последното време въ страната. Сѣщо тѣй, както и Фаравонъ тукъ едно време бѣ заповѣдалъ да се избиятъ всички първородни деца. Мойсей, обаче, бѣ избавенъ, за да избави и той на свой редъ по-после народа си отъ египетското робство.“

— Я вижъ ти! Но кой може да бѣде този новъ царъ? Месия, обетованиитѣ Месия е тѣй!“

— А ти вѣрвашъ ли, че той е вече роденъ?

„Не знамъ, пъкъ и какъ мога да знамъ азъ това . . .“

— А азъ знамъ. Зная, че той е вече роденъ, рече римлянинътъ. Той ще стане повелителъ на цѣлия свѣтъ и всички народи ще бѣдатъ подъ неговия скиптаръ.

„Но кой ще да е той?“

— Императорътъ . . . Августъ.

„Отъ Аврамово колѣно ли е той или отъ Давидовия царски домъ? Не, не, не ще бѣде той! Съ миръ ли идва той, както предрича пророкъ Исая, та царството му да стане велико и безкраенъ миръ да царува на всѣмѣтъ? Шоми е импе-

бюджета от около 320000 лей. За работата на тѣзи хора не ще говорим, освенъ че имамъ вѣждана редовно да ходи да оре, сѣе и т. п.

Да разгледаме сега по отделно бюджета на отделнитѣ селски общини. Кметостѣ на тѣзи 13 села получаватъ въ 1900-ай месечна заплата, или общо 195000 лей месечно и годишно 2340000 лей. 13 секретаря-кисери съ месечна заплата по 2000 лей—26000 месечно, а годишно 312000; общински слуги по 1000 лей месечно, 13000 лей, а годишно 156000 лей.

Така че заплатата на тѣзи 13 общини годишно излизатъ на сумата отъ 1020000 лей. Разноски за канцеларски, селскостроителни, отоплителни, медицински, и пр. около 400000 лей следователно единъ общински бюджетъ на централната и селскостроителната община отъ 1420000 лей, когато при положение че тѣзи 13 села съгруппирани въ 3 общини, ще имаме единъ бюджетъ отъ около 4260000 лей, следователно една економия отъ 912000. Това е едно, значително облекчение за населението.

Важна работа, плащана единично противъ темнитѣ данъци, но не само не бѣ чуждъ, но му се изложи още единъ по неспособнѣ общински данък, дѣсенъ страсмѣрно държавниятъ.

Ще кажемъ ли да потърсимъ облекчение въ сгруппиране на общинитѣ, отговори на се отъ селскитѣ кметове, че не можело, защото това е по законъ, противъ който не може и не бива да се говори и разсужда; разбира се тѣ имъ отарва на селскитѣ кметчета—цѣлъ денъ да свадатъ по полската работа и да подуваватъ годишна заплата по 18000 лей.

Въ заключение, мислимъ умишлено поставили комисия да гледа положението на общинитѣ и облекчи положението на и безъ тѣ обеселеното население; да не изоставя уредбата имъ на селскитѣ, защото не имъ е по силата отъ една страна, а отъ друга не смѣлятъ и да изговорятъ на подобно сгруппиране.

Н. Шестановъ

Село Артамаджакъ

Учителитѣ въ селото на Димитру Виду е всичко друго, но не и учителъ. Огласи се страшно жестоко отъ децата. Бавъ ги немалостиво и, като че ли имъ еднично предизвикателство, чрезъ жестоки побои, що немалостиво нанаса на децата, да убие у тѣхъ всѣко желание за учение и любовъ къмъ училището. Той непрекъснато праща децата у дома имъ и ги кара да му носятъ дромъ, хлябъ, айва, сармѣ и вино, и непременно и вино. И темпо за оная децата, които не донасятъ показната храна и пазва. Тѣхъ той бае и постеро праща въ дома имъ и дори, когато имамъ живното,

Може учителитѣ да не е платенъ дѣствително, но ии-ѣ имамъ задължение да го краде дромъ, толкова, колкото, че в у самитѣ селски мал-

но има, а не той е единиченъ, който краде дромъ.

Тѣлеснитѣ наказания, съдъ набрано на съ законъ, и посяга на отговорностъ оная, който ги удрямъ. На г. на инспектора е доведено по наданъ на работноститѣ на този учителъ и все още не е сторено нищо.

Българското малцинство предъ сената

При разискване отговора на тронното слово въ сената г. Цанко Поповъ, сенаторъ отъ Добричъ, е извел думата и въ речитѣ си, произнесена предъ сената е направилъ усилие да изрече болкитѣ на българското малцинство отъ Нова Добруджа.

Въ развѣтаето на оная речъ мисълта му се свързва къмъ следното: Съ недоумение отбелязва, че правителството не е намѣрило за потребо нито съ една дума да махне отъ програмата на българското малцинство, че резолюцията отъ Алаба Юлия, отъ 1918 год. по отношение на малцинствата е съвършено забравена, а тази резолюция е накарала Българското малцинство да имамъ въ редомѣтъ на националнѣ паранаста на ширта. Правомъ на партийната програма, която смѣта че била забравена и може да биде тѣ-приложена. Спире се подробно върху тероре, удрямъ отъ административнитѣ власти върху българитѣ отъ Добричъ, по поводъ подвизанитѣ отъ тѣхъ молиби да имъ разреша да отиравъ, учелица въ децата си на роднитѣ имъ сѣлки. Като особено въ подробностъ фактитѣ по тѣзи преследване кой пате, къмъ него да се обърнатъ съ оплакванята са гражданитѣ, къмъ Обществото на Народитѣ ли?

Следъ това изповѣда на страданията неоравда, която търнатъ българитѣ съ реализиране на мислицата имъ за колонизатитѣ безвъзмездно и годишно търпение, които съвзвѣдствували българитѣ, като търпятъ тази неоравда вече 6-6 години и смѣта, че не бива повече да се спекулира съ това търпение. Спире се подробно и върху неоравдата, която се извършва надъ българското население съ отисване на земита му подъ форма на морие и че до като изредъ окаянитѣ бѣха оземелени, отъ това благо бѣха лишени само българитѣ отъ Нова Добруджа и съ това държавата се е отнесла мащениа къмъ това население. Той намира, че демократичнитѣ партии и специално Националнѣ черниската партия ще побравитъ това безоравне.

Речта на г. Ц. Поповъ е извадена на време, но съ пострадала въпроситѣ, които се издѣсятъ отъ нея, поради това, че е извадена много мала имъ. Може това да се дѣне на трицерamenta на г. Ц. Сенатора, а може и годишнитѣ му партийни събрания да смъ го въставятъ да биде много кроути, като говоръ по

Отзиви и Бележки

При благоприятно време, есенниятъ хоръ на музикалното Д-во „Седѣнка“ въ цѣлниятъ си отътанъ по обичай традиция ще коледура тая година и ще посѣти много отъ нашитѣ граждани. Нека имъ се укаже гостоприемство.

Музикалното Д-во „Седѣнка“, по случай предстоищата нова година, уреди традиционната си витмина фамиларна срѣзка (Равелиони) при най разнообразна програма: хоръ, томбола и др. на 31 Декември т. г. вечерта въ салона на Христо Бобевъ (горенъ етаж).

Показватъ се всички почетни, спомогателни и дѣствителни членове и членки на дружеството и тѣ на театралната и дамската секция, всички настоятели, чачни дарители на инструменти, всички учители и учителки при българскитѣ училища и всички родители на хориститѣ и хориститѣ при Дружеството.

Извѣстие е всички поздравени да заематъ участіе презъ тая хубава вечеръ на взаимностъ и задушностъ и съ това да докажатъ още веднѣжъ, че тѣ обичатъ музиката.

Отъ Комитета

Коледна елка

Година вече подредъ Дамската секция при Българското Общество въ града да изрече, споредъ благотворителна работа, като подпомага съ облекло и обува беднитѣ деца, които следатъ въ Българскитѣ училища и вливатъ действителна радостъ въ сърцето на децата. Съ това тѣ имъ дава взаимностъ да изплатватъ и тѣ трепетнитѣ чувства отъ новата премѣна съзрава съ годишнитѣ Господски празници. При бушуката презъ благотворителната дейностъ се още повече налагаше. И Дамската секция въкажда, че достойно ще изплати назначението си.

Все на дацата, ученице, въ срѣда на 24 того, 3 часа въ салона „Оренти“ тѣ уреди елка съ литературно музикаленъ отдѣлъ, изпълненъ отъ ученицитѣ и ученицитѣ отъ първоначалното учение.

Пожелание е дѣлото на Дамската секция. Граждани и граждани се умоляватъ да посетятъ масово коледната елка. Това е едничката награда, която можатъ да даде на организиратѣ.

Нехайничеството

къмъ

Кмета на с. Кочана Иванъ Недевъ е крайно недоволенъ по раздаване на вестника на абонатитѣ. Когато вестника на се по-

тѣй болни въпроси за добромъислукото население. Въпроситѣ заслужава да бидатъ внесени съ по голѣма бойностъ и оня, който ги вънса, да се постарее да биде върху изразителъ на настроението на добруджанското население.

лучаватъ, той небрежно го е възвратилъ въ прозорцитѣ и нѣколко гриня по пропалата да биде връщанъ на абонатитѣ.

Останалъ вестника по прозорцитѣ да като дойдатъ хора и вадитѣ бровитѣ и ги уличаватъ, често умислено. Обращаемо, приемането на този сѣкъ имѣтъ, че вестника струва пари и, че раздаването му на време е негово задължение и не потърсимъ начинъ да биде вестникъ да го изплатва доброволно.

Трагичния парламентъ и новото правителство

На 18 т. м. правителството на Стоевъ се представи предъ парламента, комуто представи близката си програма. Преди отираване на заседанието министра на пенсиятъ, държавния подсекретаръ на земеделието и държавния подсекретаръ на вътрешнитѣ работи смъ подали оставка. Тѣ мотивира оставката си съ мотива, че не могатъ да действуватъ въ едно правителство, което зависи отъ гласонѣтъ на социалитѣ.

При това положение, смѣтало се е, че правителството би трѣбвало да подаде оставка, обаче следъ станалитѣ разсѣдвания по правителствената декларация, гласувано е довѣрие на правителството съ 291 гласа срещу 254, тоестъ съ 7 гласа болшинство.

На втория денъ, 19 т. м., съ председателски указъ законодателнитѣ тѣла се закриватъ ва до 13 Нугарий. Прочитането на указа въ нѣмзрата е предизвикало такитѣ шумъ, че председателятъ е билъ принуденъ да въведе заседанието. При новото отираване на заседанието протокола за закриване на сесията е гласуванъ съ 278 гласа срещу 218, съ 1 гласъ болшинство. Заключението на сесията целъ да се даде взаимностъ на правителството да поизли опразненитѣ мѣста и издрани позакитѣ си.

На 22 т. м. вечерта внезапно се е поминалъ въ Букурещъ Винтила Братяну, шефъ на либералната партия. Много пжти е билъ министъръ на финанситѣ. Като политически дѣецъ той до скоро бѣ подъ стѣнката на брата си, а като шефъ и водителъ на партията е проявявалъ разбираня близи до диктаторство.

Коледнитѣ празници дойдоха и тази година. Редакцията, като поднася на своитѣ читатели обичайното честито, пожелава да-но тѣзи, които ще следватъ следъ сегашнитѣ бждатъ посрещнати по-бодро.